

Hardvertokenes autentikációs eszközök (kivonat)

Györkő Zoltán

2000. szeptember 27.

Néhányan közülünk biztosan láttak már monitor szélére ragasztott sárga cetlit, melyre a monitor tulajdonosa vész esetére felfirkantotta jelszavát, nehogy véletlenül elfelejtse.

Az is biztos, hogy van, amikor ez nem a „legjobb” megoldás. Ma már kritikus feladatokat bízunk számítógépre, olyan feladatokat, ahol fontos az, hogy a felhasználó, illetve a felhasználó digitális személyisége egymástól elválaszthatatlan legyen. Nem szabad, hogy a jelszót könnyen ki lehessen találni, nem szabad a jelszót kölcsönadni, nem szabad felírni a monitor szélére, és nem szabad elfelejteni sem.

Ellentmondás? Kizárólag jelszavak alkalmazása esetén biztosan. A biztonságos jelszó minimum 8 karakter hosszú, és egyaránt tartalmaz számokat, betűket és írásjeleket. A legjobb, ha a /dev/random-ból olvasott bájthalmaz minden jelszó alapja, viszont ezt megjegyezni egy halandó számára nem egyszer képtelenség.

Ilyenkor megoldás a hitelesítéshez valamilyen hardvertoken alkalmazni, mely helyettesíti a jelszót, és melynek elvesztése kézzelfogható.

Előadásomban bemutatom a legfontosabb rendelkezésre álló kártyákat, kártyaolvasóval illetve anélkül használható típusokat.

